

זוהר חלק א' פרשת וירא - דף קי"ב עמוד ב'

הקב"ה הלך עם אברהם שלא יוכלו להזיקו

"וַיַּחַלֵּק עֲלֵיהֶם לַיְלָה הוּא וְעַבְדָּיו וַיְכַחֵם", אמר רבי יהודה, כתוב (שמואל א' ב'): **"רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֵר וּרְשָׁעִים בַּחֲשָׁךְ יִדְמוּ כִּי לֹא בִכַח יִגְבֵּר אִישׁ",** חסדו כתוב אחד, זה אברהם, שהקדוש ברוך הוא הלך עמו תמיד, בשביל שלא יוכלו להזיקו, "ורשעים בחשך ידמו", אלה אותן המלכים שהרג הקדוש ברוך הוא בלילה ההוא שרדף אברהם אחריהם, זה שכתוב "בחשך ידמו", זה הלילה שנקשר בחשך והרגם^[מט], אברהם רדף והלילה הרגם, זה שכתוב "ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכחם", "ויחלק עליהם לילה", זה הקדוש ברוך הוא שחלק הרחמים מן הדין, כדי לעשות נקמות לאברהם, ולפיכך "ורשעים בחשך ידמו". "ויכחם", ויכוחם צריך לומר^[נ], אלא זה הקדוש ברוך הוא. **"כִּי לֹא בִכּוּחַ יִגְבֵּר אִישׁ",** שאברהם ואלעזר בלבדם היו. רבי יצחק אמר, הרי למדנו במקום שהנזק מצוי אל יסמוך אדם על הנס, ולא היה מקום שהנזק מצוי כמו כאן, שאברהם הלך אחר חמשה מלכים לרדוף אחריהם ולהתגר מלחמה. אמר רבי יהודה, כשהלך אברהם לזה, לא הלך להתגר מלחמה, ולא סמך על הנס, אלא צערו של לוט הוציאו מביתו, ולקח עמו כסף לפדותו, ואם לא ימות עמו תוך השביה, כיון שיצא ראה השכינה מאירה לפניו, וכמה חיילות סביבו, בשעה ההיא רדף אחריהם והקדוש ברוך הוא הרגם, זה שכתוב "ורשעים בחשך ידמו".

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ז עמוד א'

הכהונה נתנה לאברהם

"וּמַלְכֵי צֶדֶק מְלֶךְ שְׁלָם הוֹצִיא לָחֵם וַיֵּין וּגְוִי", אמר רבי שמעון בקש הקדוש ברוך הוא להוציא הכהונה מן שם, כמו שכתוב והוא כהן לאל עליון, כיון שהקדים ברכת אברהם לברכת ריבונו, אמר לו אברהם וכי מקדימים ברכת עבד לברכת ריבונו, מיד נתנה הכהונה לאברהם, שכתוב (תהלים ק"י): **"נָאֵם ה' לְאֲדֹנָי שֵׁב לִימִינֵי",** וכתוב אחריו: **"נִשְׁבַּע ה' וְלֹא יִנָּחַם אֶתָּה כִּהֵן לְעוֹלָם עַל דְּבַרְתִּי מַלְכֵי צֶדֶק",** שכתוב: **"וְהוּא כִּהֵן לְאֵל עֲלִיּוֹן",** ואין זרעו כהן.

זוהר חלק א' פרשת וירא - דף קי"ב עמוד ב' זיו הזוהר
 מט. פירוש, מדת הדין שנקרא חשך וגם לילה. ג. "ויכחם" משמעותו שאחד הכה אולם, "ויכוחם"

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ז עמוד ב'

אברהם עורך ברכות, יצחק עורך שיש דין לעולם, יעקב עורך רחמים לעולם
אמר רבי יעזר, בא וראה, כאשר נמצאים צדיקים בעולם, נתעורר ברכות לכל העולמות,
 כיון שבא אברהם נתעורר ברכות לעולם, שכתוב "ואברכך", "והיה ברכה", מה "והיה
 ברכה", רמז שתהיינה נמצאות בעבורו ברכות למעלה ולמטה, שכתוב "ונברכו בך" וגו',
 וכתוב "ואברכה מברכך", בא יצחק והודיע לכל שיש דין ויש דיין למעלה להיפרע
 מהרשעים, והוא היה מעורר דין בעולם, בשביל שיהיו יראים מהקדוש ברוך הוא כל בני
 העולם, בא יעקב והיה מעורר רחמים בעולם, והשלים האמונה בעולם כראוי, בימי אברהם
 מה כתוב, "ומלכי צדק מלך שלם", שנתעטר כסא הכבוד במקומו, ואז נמצא מלך שלם
 בלי פגם כלל^[א], "הוציא לחם ויין", שהמשיך שפע לכל העולמות כראוי, "הוציא לחם
 ויין", שלא נמנעו ברכות מכל העולמות, "הוציא", כמו שכתוב "תוצא הארץ"^[ב] ממדרגות
 שלמעלה המשיך מזונות וברכות לכל העולמות, "והוא כהן לאל עליון", שנמצא הכל
 בשלמות עליונה כראוי, להראות כמו שהרשעים עושים פגם בעולמות ומונעים הברכות,
כן גם בשביל הצדיקים באות ברכות לעולם, ובזכותם מתברכים כל בני העולם. ויתן
לו מעשר מכל, מה מעשר מכל, מאותן הברכות היוצאות מן כל^[ג] לפי שהוא המקום
 שכל הברכות הבאות לעולם משם יוצאות. דבר אחר, "ויתן לו מעשר מכל", הקדוש ברוך
 הוא נתן לו מעשר, ומה הוא, זו המדרגה שכל פתחי האמונה והברכות שבעולם שם
 נמצאות^[ד], וזהו מעשר, אחד מעשרה, ועשרה ממאה, מכאן ולהלאה נכנס אברהם בקיום
 שלמעלה כראוי.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ח עמוד ב'

אחר שהרג הקב"ה את המלכים היה חושש אברהם שמא איבד את זכותו
"אֲחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר ה' אֶל אַבְרָם בְּמַחְזָה לְאִמְרֵי, אמר רבי יהודה, בא וראה,
 אחר הדברים האלה שרדף אברהם אחר המלכים, והרגם הקדוש ברוך הוא, היה
 אברהם תוהה ואמר, אפשר חס ושלוש נגרע ממני שכר ההוא, שהייתי מקרב אנשים אצל
 הקדוש ברוך הוא, והתחברתי עמהם לקרבם אליו, ועתה נהרגו אנשים על ידי, מיד אמר לו
 הקדוש ברוך הוא, "אֵל תִּירָא אַבְרָם אֲנֹכִי מִגֵּן לָךְ שְׂכָרְךָ הִרְבֵּה מְאֹד", שכר תקח עליהם,
 שהרי כולם לא יהיו זכאים לעולם. "הִיָּה דְבַר ה' אֶל אַבְרָם בְּמַחְזָה לְאִמְרֵי", מה במחזה, אלא

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ח עמוד ב'

משמעותו שרבים הכו אותם. **נא.** פירוש, שהשפיע על כסא הכבוד מדת המלכות חסדים ממקומו, היינו משרשו שהוא מדת החסד, ועל ידי זה נקראת מלך שלם משום שנתמלאית בשפע רב. **נב.** פירוש, "תוצא הארץ" היינו שמדת המלכות תשפיע השפע לזה העולם מה שקבלה מעולמות העליונים, וכן כאן "הוציא לחם ויין" הכוונה שאברהם גם השפעת שפע וברכה לזה העולם

מעולמות העליונים. **נג.** פירוש, מן ספירת יסוד שנקראת כל. **נד.** פירוש, שהקב"ה נתן לאברהם ספירת המלכות שיוכל לפעול בה בכח עבודתו הקדושה כרצונו, והיא ספירה העשירית שכל מיני השפע הנשפעות לעולם הזה נמצאות שם תחלה, וכיון שהיא אחת מעשר נקראת מעשר, והיא ג"כ עשר ממאה כיון שכל ספירה נכללת מעשר ספירות.

בהוא מראה ומדרגה שכל הצורות נראות בו^[נח]. אמר רבי שמעון, בא וראה, עד שלא נמול אברהם היתה מדרגה אחת מדברת עמו, ואיזו היא, זו מחזה^[ני], כמו שכתוב (במדבר כ"ד): **"מַחֲזֵה שְׂדֵי יַחֲזֵה"**, כיון שנמול היו כל המדרגות שורות על מדרגה הזאת^[ני] ואז דבר עמו, זה שכתוב **"וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׂדֵי"**, וטרם שנמול לא היו אותן מדרגות שורות עליו לדבר עמו, ואם תשאל הרי בתחילה כתוב: **"וַיֵּרָא ה' אֶל אַבְרָם"**, וכתוב: **"וַיִּסַּע אַבְרָם הַלֹּךְ וְנֹסֵעַ הַנֶּגְבָה"**, וכתבו: **"וַיָּבִין שָׁם מִזְבַּח לַה'"**, הרי נרמז כאן אותן מדרגות העליונות, ועתה אמרנו שטרם שנמול לא היו אותן מדרגות עליונות שורות על מדרגה זו לדבר עמו, אלא בא וראה, בתחילה נתן הקדוש ברוך הוא חכמה לאברהם, להבין החכמה להתדבק בה, וידע סוד האמונה, אבל לדבר עמו לא היה אלא זו מדרגה התחתונה בלבדה, כיון שנמול כל מדרגות העליונות היו שורות על מדרגה זו התחתונה בשביל לדבר עמו, ואז נתעלה אברהם בכל כמו שאמרנו^[נח]. בא וראה, עד שלא נמול אדם אינו נקשר בשם הקדוש ברוך הוא, כיון שנמול נכנס בשמו ונתקשר בו, ואם תשאל הרי אברהם נתקשר בו טרם שנמול, כך היה שנתקשר בו אבל לא כראוי, שהרי מתוך אהבה עליונה שהיה הקדוש ברוך הוא אוהב אותו היה מקרבו אליו, אחר כך ציוה לו להימול, וניתן לו הברית^[נט] קשר של כל מדרגות העליונות, הברית הוא הקשר המקשר הכל כאחד, שיתכלל זה בזה, ברית הקשר שהכל נקשר בו, ולפיכך אברהם טרם שנמול, הדבור לא היה עמו אלא במחזה כמו שנתבאר, בא וראה, **"אָנֹכִי מִגֵּן לְךְ"**, אנכי זו מדרגה הראשונה שנקשר בה בתחילה.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף פ"ח עמוד ב'

כל מקום שכתוב בתורה מחזה - זה השם שנתגלה לאבות

"אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר ה' אֶל אַבְרָם בְּמַחֲזֵה לְאָמְרוֹ", בכל מקום שכתוב בתורה במחזה, זה השם שנתגלה להאבות, ומי הוא, שד"י, שנאמר **"וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׂדֵי"**, כמו שכתוב (במדבר כ"ד): **"אֲשֶׁר מַחֲזֵה שְׂדֵי יַחֲזֵה"**, וזה הוא מראה שכל מראות העליונות נראין מתוכו^[ס] כאספקלריא הזוה שכל הצורות נראות בו, והכל אחד, מראה ומחזה אחד הוא, זה תרגום^[סא] וזה לשון הקודש: אמר רבי יוסי, הרבה תיבות כאלה בתורה, ועל כן דיה לו רשות לאונקלוס לתרגם בלשון ההוא שהראה הקדוש ברוך הוא בתורה, ולשון זה נסתר הוא מן מלאכים עליונים, במחזה, שהיה לשון נסתר מן מלאכים עליונים, שלא ידעו מזה כשדבר הקדוש ברוך הוא עם אברהם, מה הטעם, לפי שאברהם לא היה נמול, והיה ערל, ערל בשר, ולפיכך היה מעלים מהם לדבר עמו בלשון תרגום,

וזהו הזוהר

בהתגלות כמו בראיה ושמיעה חושיית. נט. היינו השגת כח ספירה השניה שנקראת יסוד שהיא הקשר של כל הספירות, כי כל הספירות המשפיעות שפע למלכות נשפעת שפע היא דרך ספירת היסוד. ס. היינו ספירת מלכות כנוכר לעיל. סא. פירוש, אם משביעין אותם או שיכניסו תפלה כזו לפנים.

נה. היינו ספירת מלכות ספירה הראשונה מתתא לעילא. נו. פירוש, שלא השיג רק ספירה האחרונה בלבד שנקראת מחזה. נז. ואחר המילה השיג מן ספירה האחרונה גם שאר ספירות העליונות. נח. פירוש, שמתחלה היה רק השגה על יד חקירה שכלית בכח החכמה שנתן לו הקב"ה, ואח"כ השיג כל הספירות

כדמיון זה בלעם, שכתוב אשר מחזה שדי יחזה, נסתר היה הדבר מן מלאכי השרת, כדי שלא יהיה להם פתחון פה, שהקדוש ברוך הוא מדבר עם ערל טמא, שהרי מלאכים הקדושים אין נזקקים בלשון תרגום, ואפשר תאמר שאין יודעים, הרי גבריאל למד ליוסף ע' לשון, ותרגום מע' לשון הוא, אלא ידיעה יודעים אבל לא נזקקים למדנו, שאין חוששים ואין משגיחים עליו, שהרי נמאס הוא לפניהם מכל שאר לשון, ואם תשאל הואיל ונמאס היא ממלאכים עליונים, למה תרגם אונקלוס התורה בלשון הזה, ויונתן בן עוזיאל תרגם המקרא, אלא נמאס הוא רק לפניהם וכן צריך להיות, שעל ידי זה אין קנאה למלאכים עליונים על ישראל יותר, ועל כן תרגם התורה והמקרא כך, אבל האמת שאין זה לשון נמאס, שהרי בכמה מקומות כתב הקדוש ברוך הוא בתורה כך, ולפי שזה הלשון נסתר מן מלאכים עליונים הקדושים, לכן נתגלה בו הקדוש ברוך הוא לאברהם בדרך נסתר, שלא יסתכלו בו מלאכים הקדושים, ולא יהיה להם פתחון פה שהקדוש ברוך הוא נתגלה על איש ערל, ומתי נגלה לו בהתגלות מלאכים עליונים, כאשר נתן לו ברית היסוד הקדוש, שכתוב וידבר אתו אלהים לאמר, אלהים זה שם הקודש, ולא כתוב במחזה, אלא שם הקודש בגלוי, לאמר, מה לאמר, אלא לאמר ולהכריז בכל לשון, שלא תהיה בהסתר, לא בלשון אחד, אלא בלשון שהכל מדברים בו, שיוכלו לאמר זה לזה, ולא יוכלו לקטרג ולומר בפתחון פה, ועל כן "וידבר אתו אלהים לאמור", אלהים ואל מחזה, לפי שהיה מכניסו בברית היסוד הקדוש, והקריבו אליו. רבי יהודה אמר, לפיכך לא נתנה לו אות ה' עד שנימול, מה הטעם, לפי שהיא ממש ברית נקראת, ועל כן כיון שנכנס בברית אז נתנה לו אות ה' כמו שכתוב "ואני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גויים", "ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם", ע"כ.

ספר זוהר השבת – לאבות ופנים, זקנים עם נערים
 עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
 מסדר על הפרשיות

